

Nr 74.

Av herr **Olsson** i Blådinge, *angående höjning av det till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo utgående statsbidraget.*

I Kungl. Maj:ts kungörelse, nr 549, den 16 september 1933 angående statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo, har i mom. 6 stadgats att statsbidrag kan beviljas till högst tjugufem procent av den utav skogsvårdsstyrelsen godkända kostnaden för företaget.

Det är att befara och har åtminstone hittills visat sig så vara fallet, att med detta ringa bidrag bliver det jämförelsevis få vägföretag av detta slag som komma till utförande, emedan anslaget endast torde kunna utnyttjas av personer, som i ekonomiskt hänseende äro s. k. bättre lottade.

Då arbetslösheten på landsbygden enligt senaste uppgifter synes vara i oro-väckande grad i stigande, vore det önskligt att för arbetslöshetens avhjälpande detta anslag i största möjliga utsträckning kunde komma till användning och alltså kunna utnyttjas även av dem som hava mindre förmåga att själva göra större uppoffringar för dessa vägförbättringar, vilka, särskilt i mycket stenbundna och försumpade skogsmarker, äro synnerligen välbehöfliga.

Därest detta i dubbel mening behjärtansvärda syftemål — förbättrade skogsvägar och arbete åt arbetslösa — skall tänkas komma till ett allmännare utförande, erfordras emellertid ett vida högre statsbidrag än det som i ovanberörda kungörelse är föreskrivet, eller minst lika med vad som utgår för skogsdikning, fyrtio procent, snarare om möjligt något högre.

Jag förutsätter härvid att hinder icke möter för anslagets utnyttjande till förbättring av enklare drivningsvägar, som leda fram till större skogs- eller andra vägar som äro brukbara för lastbiltrafik.

I anledning av vad jag sålunda anfört anhåller jag vördsamt, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa,

att i kungl. kungörelsen den 16 september 1933, angående statsbidrag till vissa väg- och flottledsbyggnader å skogar i enskild ägo, det i mom. 6 i nämnda kungörelse bestämda statsbidraget, tjugufem procent, måtte höjas till minst fyrtio procent av den utav skogsvårdsstyrelsen godkända kostnaden för företaget.

Stockholm den 18 januari 1934.

P. M. Olsson.

